

Két sors: Eperjes 1687

*Két Medveczky, Mátyás és Sámuel.
Sámuel gazdag protestáns polgár,
hiába kínozzák, s könyörög neki felesége:
nem tér ki hitéből. Végül mint vágóállatot,
hóbér mészárolja vérpadon darabokra,
míg főnről a parókás olasz mosolyogva nézi –
Mátyás katolizál, vérbíróként öt évvel később
császári kegyben végzi, de családja
még a nevétől is irtózik, menekül,
s meglehet, pompás, mégis átkozott,
elfeledett marad a sírja.*

FARKAS ARNOLD LEVENTE

Az én fényem

*Hatodik cetli. Pócsmegyer,
tizennyolc október huszon-
négy, szerda. Názáretinek
neveztek. Nem én húztam
meg a lányok haját az is-
kolában. Debrecenben van
egy kép az oltár fölött,
amin Szent Anna olvasni
tanítja a gyermek Szűz
Máriát. Nagyon megható,
de amikor én testben él-
tem, a nők nem tudtak ol-
vasni.*

*Ötödik cetli. Pócsmegyer,
tizennyolc október huszon-
három, kedd. Piramis rej-
ti az isteneket. József
Józsefről mesélt, arról
a másikról, akit elad-
tak testvérei húsz ezüs-
tért. Az én fényem tízzel
többet ér. Egyiptomból hív-
tam az én fiamat. Amit*

*rólam írtak, igaz, mind a
négy változat.*

*Negyedik cetli. Pócsme-
gyer, tizennyolc október
huszonkettő, hétfő.
Octavianus Caesar ural-
kodásának huszonnegye-
dik esztendejében szület-
tem a júdeai Betlehem-
ben. Anyám szűz. Apám
is-
ten. Nem Hermész, Arész
vagy Hadész, hanem az
egyetlen valóság.*

hajnali hóban

*tizedik változat, pócs
megyer, tizennyolc novem-
ber huszonnyolc, szerda,
kiköpte a partra, jár-
mot vett nyakába, a
várost úgy járta, öltöz-
zetek zsákba, térjetek
meg, mondta, aztán
az árnyékba ült, hogy
onnan lássa, mint te
lik be sorsa, fëregrág*

*kilencedik vál-
tozat, pócsmegyer,
tizennyolc novem-
ber huszonhét,
kedd, jónás, a
prófëta, felszállt
egy hajóra, eluta-
zott volna jáfó-
ból tarziszba, ar-
ra jött egy bálna,
száját kitátotta, ju-
tott így pokolra,
a bálna gyomrá-
ba, kiköpte a part*

*nyolcadik változat,
pócsmegyer, tizennyolc
november huszonhét,
kedd, mint az a bur
ka a testnek, a lélek
persze az angyali szó
ban a lényeg, kúszik
a hajnali hóban a
féreg, tátiti tátiti tati
ti tényleg, jónás, a
próféta, felszállt egy*

HALMAI TAMÁS

Eltévedt, lehulló

*A vég kezdetleges.
Egyetlen funkciója,
hogy elfödi a folytatást.*

*Tekintetemben
egy eltévedt Amerikával
oly egyedül vagy,
mint a kerítésoszlopok
sötétedés után.*

*Azután mégis megvilágít
a lámpatestek
lehulló glóriája.*

Folyásirányok

Turi Tímeának

1

*A történetek néha
visszafelé folynak.
El a tengertől,
irány a forrás!
De a hegyek mélyén
sötétség várja őket,
nem szabad élet.
Gyöngéd part vigyázza
útjukat mégis.*